

Masculinitats i Diversitat cultural

Escrit per Maria Camila Ardila Penya. CEPAIM / La Independent. Fotos Amada Santos
dijous, 31 d'octubre de 2013 18:13

El passat divendres 25 d'octubre va tenir lloc a l'Institut Català de les Dones de Barcelona la jornada "Masculinitats i Diversitat cultural". La trobada, organitzada per la Fundació CEPAIM, tenia com a objectiu reflexionar sobre l'impacte que la lluita i reivindicacions feministes ha tingut sobre la manera en què els homes conceben la masculinitat, i en quina mesura el canvi en els rols tradicionals de gènere és percebut per homes provinents d'altres arrels ètniques i culturals.

Masculinitats i Diversitat cultural

Escrit per Maria Camila Ardila Penya. CEPAIM / La Independent. Fotos Amada Santos dijous, 31 d'octubre de 2013 18:13

D'esquerra a dreta: **Raúl Martínez**, **Núria Balada** i **Xavier Bosch**

L'obertura fou a càrrec de **Raúl Martínez**, sotsdirector de la Fundació CEPAIM, **Núria Balada** directora de l'Institut Català de les Dones, que va citar

Simone de Beauvoir

tot recordant al públic assistent que la dona no neix, es fa. "És el resultat de la convergència de la biologia i l'aprenentatge cultural, igual que l'home" va aclarir.

Xavier Bosch

, director general d'Immigració de la Generalitat de Catalunya, també va ser-hi present i va remarcar la importància d'una visió sobre la igualtat de gènere innovadora, " una visió que posa l'accent en els homes i la diversitat cultural".

Urria que fou presentat per Daniela Gallego de la Fundació CEPAIM

La ponència marc la pronúncia el doctor en psicologia clínica **Javier Urria**, autor de diversos llibres, entre ells "Dona creixent, home minvant". L'eix central de la seva exposició va ser la violència de gènere entre els més joves. El panorama que va dibuixar va ser poc esperançador, " hi ha poc per somriure, crec que l'assumpte va a anar a pitjor. .. " Estem fent una societat més psicopàtica, l' hem de feminitzar" .

Va assenyalar que tots els agents socials han de prendre part i responsabilitzar-se del problema, i encara que les xarxes socials, poden també ser utilitzades per controlar les i els joves, no són sinó un instrument més i que el problema està en l'ús com a instrument de control per part de els joves.

"Molts joves tenen por de perdre el que creuen, segons ells. posseir" va aclarir el psicòleg, i no obstant això, va continuar "aquests mateixos joves continuen creient que la violència de gènere és un problema d'adults".

Per Urria la solució no passa per més polseres ni més mesures de distanciament. Al contrari, proclamà, igual que els altres ponents, l'educació dirigida a configurar una mirada crítica com la solució final. "Encara que els mitjans de comunicació ens ho posin difícil" es va lamentar.

Montserrat García Sosa presentant a Bakea Alonso, ambdues de la Fundació CEPAIM

Com estan vivint els homes els canvis en la societat?

A continuació va tenir lloc la presentació del llibre *I ells què? Opinions i actituds dels homes davant la violència de gènere* . El

text va ser presentat per la seva autora,

Bakea Alonso

, coordinadora de l'Àrea d'Igualtat, Gestió de la Diversitat i no Discriminació de la Fundació CEPAIM .

L'obra indaga en les opinions i actituds que homes provinents d'altres cultures tenen sobre "els canvis esdevinguts a Espanya en els últims anys en matèria d'igualtat d'oportunitats entre dones i homes,

El text també recull les opinions de dones immigrants respecte al tema. "Les conclusions que es poden treure de les converses amb els grups de cada sexe son molt distants", reconegué Alonso.

Per a la co-autora un dels millors descobriments de l'estudi va ser que els homes tenen ganes de parlar i de debatre, fet que, al seu parer, suposa almenys un bon començament.

D'esquerra a dreta. Miguel Jiménez, Jean Botsho, WenjunGao, Raúl Martínez, Mohammad AidAbou i Adrià n Crescini

També va tenir lloc una taula rodona en què cinc homes de diverses cultures van exposar, a partir de la seva experiència personal, la seva visió sobre la igualtat de gènere. En la presentació de la taula, Raúl Martínez va convidar els homes a repensar el seu paper en la societat.

Diferències des de la infantesa

Jean Botsho, de la República Democràtica del Congo, exemplificà el que per a ell va suposar suportar el pes de ser home en una cultura patriarcal, sense pare: "Com que tu ets l'home ets tu qui has de parlar" li deia la seva mare quan van arribar a Europa, encara que la seva germana fos més gran.

Miguel Jiménez Martínez, orientador pedagògic de la Fundació Secretariat Gitano de Sabadell, també va començar a notar diferències en el tracte cap a la seva germana i cap a ell des de molt jove. "A la meua família jo tenia uns privilegis que la meua germana, més gran que jo, no tenia. M'adonava que la meua opinió pesava més i de les tasques de la llar no me n'havia de preocupar, i això em beneficiava".

Va ser una altra la història quan la seva germana va decidir deixar l'institut. La notícia no va ser mal rebuda per la família. No obstant això, quan Miguel va voler fer-ho, perquè la seva germana "es passava donant voltes amb les cosines pel barri", el seu pare ho va acceptar però Miguel havia d'anar a treballar a l'obra, la seva germana ja es casaria. En aquest moment a

Miguel no li va agradar tant el seu rol d'home i va decidir continuar amb els seus estudis.

Conèixer per reflexionar

En canvi, a **Adrián Crescini**, argentí, psicòleg social i membre de la XixaTeatre, Teatre Social i de l' Oprimit, li va fer falta viatjar per adonar-se i reflexionar sobre el paper de la dona en la societat argentina.

Va ser militant polític al seu país natal. Més tard i ja a l'Estat espanyol , es va trobar amb fets reveladors de la seva etapa de militant: les qüestions referents a la dona sempre quedaven en últim lloc i mai s'arribaven a abordar.

" No vull viure en aquest estat de violència" va ser el que va pensar. "És clar que aquest", referint-se a Espanya, "tampoc és l'estat ideal. No obstant això, la gent està fent esforços" . Entre d'altres, ell mateix que organitza obres de teatre orientades a la reflexió sobre el paper dels homes en la societat com a actors en el canvi.

Complicacions per als homes en una societat patriarcal

Jean Botsho, va explicar que els nens al Congo no tenen reconeixement social si no són reconeguts pel seu pare, i en cas que la mare negui aquest reconeixement, el pare també pateix el rebuig social per no haver estat capaç de fer el que s'espera d'ell.

"Nosaltres no fem això"

Aquesta frase la diuen joves gitanos a Miguel Jiménez quan ell remarca la importància de compartir les tasques de la llar.

La dona gitana jove ha començat una lluita, defensant la seva cultura a partir de la igualtat de gènere, va reconèixer Jiménez. "Però els homes , de moment, no hem pres un paper actiu en la lluita.

Miguel subratlla la importància de la formació, a partir d'ella les dones aconseguiran una feina fora de la llar i a més "el debat de les aules arribarà a les cases".

Per **Mohammad AidAbou**, marroquí mediador intercultural comunitari de l'Associació ACISI - Tortosa: "No es tracta tant de la cultura, ja que em sento molt identificat amb tot el que acabava d'explicar en Miquel." El paper de cada sexe en la societat està molt definit: l'home en l'àmbit públic i la dona en el privat. Fins i tot hi ha una separació física dels espais ", va remarcar.

Educació, diàleg i exemple

"Què podem fer els homes? " Es pregunta retòricament Crescini: "Cal fomentar el debat social, propiciant llocs de trobada per tal de verbalitzar el problema, debatre, crear cercles de confiança "va proposar.

WenjunGao, membre de la comunitat xinesa, també proposa l'exemple com a via per al canvi:

Masculinitats i Diversitat cultural

Escrit per Maria Camila Ardila Penya. CEPAIM / La Independent. Fotos Amada Santos
dijous, 31 d'octubre de 2013 18:13

"nosaltres com a pares transmetem comportaments". La intervenció d'una assistent xinesa també va ajudar a il·lustrar la situació de la dona en el gegant asiàtic: "La cultura xinesa segueix estant molt influenciada pel confucianisme, el maoisme i el budisme. Les persones que van migrar del camp a la ciutat, no tenen la mateixa formació que a la que poden accedir les noves generacions, i això és un gran pas per al canvi de mentalitat".

Botsho opina que des de l'educació, a més, els nens han d'aprendre a treballar les emocions. I com a última proposta afegeix: "No canviarem res si no ens replantegem les organitzacions piramidals, essencialment masculistes, en què l'home, blanc i heterosexual té el major rang".